

Siyasal-politik “açılım”ı devletin geleneği üzerinden sürdüren ve geçmişten bu güne toplu imhalarla bağlayan iktidar, yine ekonomi-politik program “açılım”ını da sermayenin önünü açarak sürdürürken; Kürt coğrafyasındaki militer patlamalarla Uludere, fabrikalardaki iş cinayetlerini oluşturan patlamalarla Davut Paşa, OSTİM ve Kırıkkale’ye bağlanıyor. Yani kapitalizm ekonomi-politik ve militer yapılanmasıyla öldürüyor.

Toplumsal-sınıfsal zorun henüz örgütlenmemiş olduğu, insanın temel fizyo-psikolojik gelişim süreçlerini tamamladığı dönemlerde emeğin karakterini belirleyen; yaratıcı, kolektif, ürünüyle değerli, inisiyatif sahibi, çok yönlü ve gelişebilirliği içinde olan süreçlerden geliyoruz...Evet bu tarihsellik içinde insanın sağlıklı ve mutlu olmasının nesnel zemini varken, kapitalizmin insanlık tarihselliğinde egemen olmasıyla birlikte sağlık tanımı; “işçilerin kapital birikim sürecindeki uygun toplumsal rollerini başarması kapasitesi” olarak kristalize oldu. Yani sermayenin istediği düzeyde üretkenlik için asgari düzeyde işçi sağlığı.

Bu bağlamda, kapitalist üretim süreci ve ilişkileri içinde işçinin/emekçinin sağlığına yönelik neler yapıldığını anla(t)mak gerekirse, “sabah dualarının yerini tutan” sermaye yanlısı medya verilerinden uzak bir hatırlatma: “Emek verimliliğinde 1997’den 2010’a gelindiğinde yüzde 47.4 artış varken, iş kazası ağırlık hızında ise yüzde 21 ve ölümlü iş kazası sayısında da yüzde 35 artış tespit edilmiştir...” Emek-sermaye çelişkinin işçi sağlığındaki karşılığı olan bu durum, aynı zamanda “emeğin sağlıklı olma hakkı”na yönelik verilen mücadeleyi de anlaşılır bir zemine taşıyarak meşruiyet kazandırmaktadır.

Böyle bir süreçte gizlenmeye çalışılan sınıf söylemi, “sınıf kaynaşması” söylemiyle toplumsal yapının ve üretim süreçlerinin içine doğru çekilirken; kapitalizmin inanç sistemi ve ideolojisi kendi ilkelerini işçiler/emekçiler için özlenen idealler olarak, doğal düzen diye takdim etmektedir. Kapitalizm oldukça kapsamlı bir biçimde topluma nüfus ederken, işçi ve emekçiye kendini kurma alanı bırakmamaya çalışmaktadır.

Ve insanlıktan neredeyse düşünmeyi terk etmesi veya kendisine dayatılan çerçevede fikir üretmesi, popüler ve aktüel olan yaşamın ardına takılması istenirken, “aktüel-politik pratik” daralmadaki körleşme “teorik-pratik” yaklaşımı engellemektedir. Oysa ki, bilimi geliştiren soyutlama çalışmalarıdır ve bu çalışma yöntemi insanlığın etkinlik alanında olan her şeyi duraganlık dışında tanımlar, soyutlar, teorize eder, politikleştirir ve tarihi bir adım ileriye taşır. İşçi sağlığı alanında da üretme yöntemimizi bu şekilde kuran halimizle, ütopyalarımızın yerini distopyaların işgal etmesine izin vermeyeceğiz.

İnsan zihni soyut kavramları kolay hazmedemeyen haliyle, gündelik yaşamın yansımaları olan somut ifadelerle düşünmenin, aktüel politika(dar pratikçilik) yapmanın rahatlığını ararken; bizler bu sayıda biraz sizleri yormak istedik! Çünkü soyutlama kavramı metafiziğin yetersizliğini sergilerken, somut yaşamdan kopuk “soyut” kurallar türetmeyi değil, somutun zenginliğini kavramaya çalışan haliyle bilimselliğin ta kendisidir. Ve bilmekteyiz ki; soyutlamalar olmaksızın somutu zenginliği içinde kavramak, pratiği teorize etmek mümkün değildir.

“Modern çağda tanrının boş bıraktığı iktidar koltuğuna yerleşenler” insanlığı bu kadar yormuşken, katletmişken; bizim sizleri “yorgunluğa” davet etmemiz ise bir güç alma-güç verme eylemesidir, birbirimizde akord olma dinlencesidir.

İş kazaları izlekli bu sayımızda kapitalizmin yasallaşmış iş cinayetlerini soyutlayarak Tuzla’daki, inşaat sektöründeki somutun derinine inmek, pratiği teorize etmek ve hep beraber paylaşmak isterken; “Malzeme Pazarlama Fuarı” şeklinde organize edilen XIX. İş Sağlığı Kongresi ile emekten yana güçlerin İşçi Sağlığı ve Güvenliği Kongresi’nin hangi sınıf aidiyetlerine denk geldiğini de yaşadığımız haliyle görelim istedik.

Evet! “Yüzde 1’in açgözlülük ve yozlaşmasına artık tahammül etmeyecek olan yüzde 99’dan biri olmak...” isteyenlerle 2011 İşçi Sağlığı ve Güvenliği Kongresi oluşumuna başlamış-kurulmuş ve oluşumuna yerel yapılanmaları ile devam etmektedir. Mesleki Sağlık ve Güvenlik Dergisi olarak bizlerde, teorik-ideolojik tartışmaların zenginliğinin dayanışma ruhuyla besleneceği İşçi Sağlığı ve Güvenliği Kongresi ile yerel yapılanmalarında kendi çıkarlarını-dayatmalarını işçi sağlığı çıkarlarının önüne koymayanlara, eyleyerek söyleyenlere hoş geldiniz, güç verdiniz diyoruz.